

स च पार्वत्ये वज्रनीयदेवः । “पुष्करवामादंवाच पार्वत्ये
समुदाहृतौ” आहृतः सहस्रमितिः ।

गुरुवसु लि० गुरु प्रसुरं बहु धनं बहु वैदे दीर्घः । बहुधने
 अ० १॥८॥८ । [असरः । ५८धने च हेमच०

पुरोगतिं पुरोऽप्ये गच्छति नम-इ । १। यमनामिनि
पुरोगतिं इ० पुरोऽप्ये गतिरस्य । २। कुपूरे धरणिः । ३। पुरो-
गन्तदि ति० ।

पुरोगम निःपुरो गच्छति गम-कच् । पुरोगन्तरि क० ३।८।५
पुरोभिः इ० पुरोऽघे पञ्चति अष्ट-वि मि० । अथगमे
यज० १७।३६ ।

पुरोचन उ० जतुगेहे पावकानां दाहार्चं नियोजिते इवा-
धनमिलभेदे तत्कथा भा० आ० ११ अ० इत्यादि ।

पुरोजन्मन् त्रि० पुरोऽप्ये जन्म यस्या । श्वपक्ष्मातरि श्व-
पक्ष्मगिम्वां क्षी वा णाप ।

परोटि पुं० पुरोऽटति+अट-इत् । पञ्चम्ये लिङ्गाः ।

पु०रोडाश(श) पु०पु०रोडाशग्रन्ते दाश-दाने धर्मसिद्धिः किय, वञ्च
वा दश दः । इतिनि यन्निवश्रव्ये । पदमे वञ् ।
पु०रोडा इत्येव । पु०रोडाशवद्वचरितो वञ्चः वञ् ।
वदन्तः २पु०रोडाशवद्वचरितो वञ्चो । तच्च व्याख्यानो
वञ्चः उन् । पु०रोडाशिक तद्व्याख्यानं वञ्चो । वदन्तः
श्रवणपूर्वमिन्नितरोटिकासेदे ४८तमेदे ५५पिठक-
वमस्यां च मेदि । ॥वोमरसे हेमच० ।

पुरोडाशीय लि० पुरोडाशाय जितं छ । पुरोडाशहिते
यवतवह्वादी पक्षे यत् । पुरोडाशश्च तत्पार्थे लि० ।

पुरोङ्गवा स्त्री पुरे उद्भवति उदु+भू-अच् । श्रवणमेदायां
रत्नसाक्षा । श्वनरभवे त्रि० । [पुरोङ्गिते अमरः ।

पुरोधस् पुं पुरोऽप्ये धीयते धा-अर्षणि णसि क्तिञ् ।
पुरोधा स्त्री प्ररब्+धा-अक०० साने क्तिण् । पौरहित्ये

"एतामेव पुरोधाकामस्य कुर्व्यात्" वस्तु भी. २।१६।४

पुरोऽनुवाक्या ऋषी पुरोऽप्येऽनुवाक्या । ऋगभेदे यजु० २१।१२

पुरीभागिन् त्रिःपुरः पूर्वं भजते भज-पितृषु । शुभलाभाय
 दोषनाशपाहिणि । शब्दभासयति त्रिः । कर्त्तरि
 षञ् । पुरीभाग तत्त्वार्थं तस्य भावः लब्धः । दीरोभाज्य
 दोषदर्शने दुष्टस्य च । [पूर्वादिगणने पादौ ।

पुरोमासत इ० पूर्वं मासतः पूर्वशब्दादपि पुर आदेशः ।

पुरोयादन् त्रि० वा-वनिप् ७त० । पुरोगते ऋ० ५/६५ ।

पुरोरवस् ४० पुद्वरवस्+पुद्वो० । पुद्वरवस् ५४० ५४० ।

मकोरुच् लो प्रोऽथे रांभते हच-विप् । । नमभेदे यल्लु०

२०।३६ । “वायुरप्येना वद्यप्रीरिति वपानां पुरोस्तथा
तस्यास्तस्या उपरिहाद् तच्च तत्त्वं गंसेत्” भा० प्रौ०

५।१।४। "एताः सप्त पुरोह्यो नाम ऋषयः" नारा-मन्त्रि-
वृहस्पतिर्यजुर्वायुश्चतुर्विह्वलः। ५।१।४। २। सा-उक्ता,
यजुः०७।११ मन्त्रे च तद्व्याधि ऋषयस्तत्संज्ञा बोध्या ।

पुरोवात इ० पूर्ववर्ती वातः । योरप्लवायो कात्वा० नो०
 ४।५।१८। 'वापयति वाययति वा माः पुरोवातः' वि०
 नौ० । रजः १७।१८ नो० ।

पुरोहित पु० पुरो भीयतेऽसौ धा-क्त । देवतायासौ अये
भाये । पुरोधसि तन्मन्त्रं वक्षिष्यामि तावाहुक्तं । यथा

“प्ररोहितो हितो वेदस्ततिष्ठः कृत्वान् शुचिः । मङ्गलो
दिग्वाचारः प्रतिकर्त्ताऽऽपदाकृत्” । “वेदवेदाङ्ग

तच्चक्षो धारहोमपरायणः । आशीर्वादयशोयुक्त एव
राजपुरोहितः" नाथक्यः । "तस्मात् धर्मप्रधानाया

वेदधर्मविदीपितः । ब्राह्मणो ह्यथवान् कश्चित् पुरोधाः
मतिदृढताम् । अत्रियेणाभिज्ञातेन पृथिवीं जेतुमिच्छता ।

पूर्वं पुरोहितः कार्यः पार्थ ! राज्ञाभिवृद्धये । मञ्जु-
जिगीषता राज्ञा मङ्गलं कार्यं पुरःसरम् ॥ भा०व्या० १७१ख० ॥

भा.या.७१ क. “राजा पुरोहितः काशीं भवेद्विहङ्ग
वज्रहतः । उभौ समीपे धर्माधीनप्रभेयावन्नरकम् ।

धर्मात्मा मन्त्रविद्वेषां राज्ञां राजन् ! पुरोहितः ।
राजा चैवं सुखो मेघां कुगलं तेन बर्षतः । धर्मो

प्रजा वर्द्धयतो देवान् सर्वान् सुतान् पितॄन् । सवेवातं
स्थितो धर्मं अद्देवो सुतपञ्चिनो । परस्परं च सुहृदौ

विहितो यमचेतसो । ब्रह्मचरस्य सम्पन्नात् प्रजा-
सुखमवाप्नुयात् । विज्ञानमात् तयोरेव प्रजा नष्टे दुरेक

हि । ब्रह्म खलं च सर्वेषां वर्णानां सूत्रमुच्यते" इत्युक्त-
कसे "राज्ञां पुरोहिताधीनः विजवाहिः ततोऽग्रे

इयत्तः । अग्निपुं० “तथाह दण्डगीतां च कुशवः सात्
पुरोहितः” “अथच वेदविहितं कुशान्नाग्निषधीह-

कम् । "काशं व्यक्तमयुतं वाऽनभिज्ञमन्वितेन्द्रियम् ।
न लुप्तं व्याधितं वापि व्यपः कुक्षीरं परोहितम्"

काशिकापु. तदीयदोषा चक्षाः । शक्यचारिते हि ।
पुरोहितस्य धर्म्यं बहिष्का. चान् । शपुरोहितस्य

पुरोहितादि पु० "पुरोहितादिभ्यो ऋक्" पा० ऋक् प्रत्ययनिमित्ते
 ऋक् प्रत्यये ऋ ऋक् पा० न० ऋक् प्रत्यये ऋक् "पुरोहितादिभ्यो ऋक्"

(राजा)प्राणिक विद्वान् सुहित वाचस्पत्येतिउक्त
वर्षित कर्षित धर्षित चर्षित स्मृतिना गलिष विलिष